

for, at man i praksis har et sammenfald. Jeg kan godt se, at der kan være et problem. Omvendt er det et relativt lille, praktisk problem, for man har stadig væk adgangen, og så må vi prøve at se, om vi kan lette adgangen i de tilfælde, hvor det ikke er tilgængeligt, så vi sørger for, at man får lettere adgang til det hos de offentlige myndigheder.

Lad os prøve at kigge på, om man kan gøre det lidt lettere, det kan godt være, at der er et lille problem. Af ressourcemæssige og andre årsager synes jeg ikke, vi skal ændre ved afleveringsfristens forskel fra tilgængelighedsfristen, men lad os prøve at kigge på det under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Gennemførelse af infosoc-direktivet, nye aftalicenser m.v.).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 2/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Andersen (V):

Lovforslaget her lægger op til en harmonisering af EU-landenes lovgivning om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder. Det sker via en tilpasning af den nuværende ophavsretslov, så den kommer i overensstemmelse med infosoc-direktivet. Direktivet sigter på at udnytte de nye digitale muligheder, som informationssamfundet byder på, og direktivet fastlægger således fælles spilleregler på ophavsretsområdet inden

for EU. Det er derfor et vigtigt direktiv, som vi gerne skal have gennemført inden udgangen af det her år.

Der er en række ændringer i forhold til den nuværende lovgivning. Et af hovedelementerne i infosoc-direktivet er spørgsmålet om spredningsretten, hvor vi er nødt til at udskifte princippet om international konsumtion og i stedet indføre en regel om regional konsumtion. Ifølge den danske ophavsretslov har man ellers hidtil frit kunnet videresælge kulturprodukter i form af dvd'er, cd'er, bøger m.v., ligegyldigt hvor produkterne stammer fra. Med vedtagelsen af den nye lov bliver det ikke muligt for f.eks. en boghandler at videresælge eksemplarer af bøger, han har købt i USA. I fremtiden bliver det kun muligt at videresælge kulturprodukter, der er købt inden for EØS-området.

Jeg er ikke begejstret for den begrænsning i den almindelige frihandel, men vi må fra dansk side tage til efterretning, at vi her er kommet i mindretal inden for EU. Et tæt samarbejde betyder også en gang imellem, at man ikke altid kan få sin vilje. Jeg har noteret mig, at kulturministeren og også økonomi- og erhvervsministeren vil arbejde på at få disse forhold ændret i EU-regi, og det kan jeg fuldt ud støtte.

Direktivet består desuden af en række regler om beskyttelse af tekniske foranstaltninger, elektroniske oplysninger og rettighedsforvaltning. Disse regler udmønter sig i praksis i f.eks. kopispærringer og anden form for beskyttelse af værker. Det er her, der virkelig er noget nyskabende i lovforslaget. Vi har jo set, at nogle pladeselskaber er gået i gang med at beskytte cd'er på teknisk vis, og filmselskaberne vil sikkert snart følge efter. Det er egentlig en meget fornuftig udvikling, det er den eneste måde, rettighedshaverne kan forhindre den kopiering, der finder sted, på. Producenter og udgivere skal jo have mulighed for at tjene penge på deres produkter, og meget tyder på, at de så også er nødt til at anvende de tekniske foranstaltninger, vi her taler om.

Det er også sådan i dag, at vi har den, havde jeg nær sagt, famøse blankbåndsortering, hvor Copy-Dan opkræver en slags afgift på blanke cd'er, videobånd osv.

Kl. 16.25

Det er rimeligt nok, at rettighedshaverne på den måde får kompensation for den ulovlige hjemmekopiering, men hvis rettighedshaverne via kopispærring kan etablere direkte betalings-